

چرا مسیح دعا کرد که اگر ممکن است این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار؟ (متی فصل ۲۶ آیه ۳۹)

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ

مخالفان مسیحیت ادعا می کنند که اناجیل گزارش داده اند مسیح دعا کرد تا مصلوب نشود. آنان می گویند مسیح از خدا درخواست کرد "این جام رنج و زحمت را از من بردار" (متی فصل ۲۶ آیه ۳۹). آیا مقصود عیسی دقیقاً همان است که مخالفان کتاب مقدس مدعی هستند؟

ابتدا متن انجیل متی فصل ۲۶ آیات ۳۶-۳۹ را مطالعه کنیم: "عیسی شاگردانش را به پیشه ای آورد که آن را جتسیمانی می نامیدند. او به آنان گفت: "بنشینید و منتظر باشید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم." پطرس و دو پسر زبیدی یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد. در حالی که غم و اندوه تمام وجود او را فرا گرفته بود، رو به ایشان کرد و فرمود: "من از شدت حزن و غم، در آستانه مرگ می باشم. شما این جا بمانید و با من بیدار باشید." سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاد و چنین دعا کرد: "پدر، اگر ممکن است این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار، اما نه به خواهش من، بلکه به خواست تو."

اگر متن را با دقت خوانده باشید، درمی یابید که مسیح هرگز از خدا درخواست نکرد تا "جام رنج و عذاب" برداشته شود، بلکه اراده خدا را طلبید. عیسی برای فرار از مرگ، با خدا وارد بحث و چانه زدن نشد. گزارش اناجیل به وضوح و روشنی نشان می دهند مسیح کاملاً پذیرفته بود که "جام رنج و عذاب" را با خواست و اراده خدا بنوشد (متی فصل ۲۶ آیه ۳۹، مرقس فصل ۱۴ آیه ۳۶، لوقا فصل ۲۲ آیه ۴۲).

در آن لحظات سخت، عیسی احساسات واقعی خود را ابراز می کرد، اما نمی خواست بر خلاف اراده خدا عمل کند. بیان احساسات ناشی از غم و رنج، گناه قلمداد نمی شود، به شرط آن که شخص بخواهد مطیع اراده خدا باشد.

از سوی دیگر، گفتار مسیح نشان می دهد که دعای او کاملاً روحانی (معنوی) بود. آیا ممکن بود نجات انسان از گناه، به روشی غیر از فدیة شدن مسیح باشد؟ آسمان سکوت نشان داد، زیرا راه دیگری وجود نداشت. خون عیسی باید ریخته می شد تا گناهکاران نجات یابند.

"جام" در واقع همان جدایی موقت او از پدر بود که بر روی صلیب رخ داد. عیسی گناهان بشر را بر خود گرفت تا ما نجات یابیم. این جدایی موقت از خدا، عیسی را مضطرب کرده بود. رنج بدنی او بر روی صلیب به شدت دردناک بود، اما رنج اصلی، جدایی روحی از خدا بود (متی فصل ۲۷ آیه ۴۶، مرقس فصل ۱۵ آیه ۳۴).

